



lenkou Vondráčkovou, No Name či Michalom Davidom (tým sa aj trochu chválime, keďže on je naša rodina a teraz sa držte, dokonca aj rodený cirkusák).

M: A viete akú konkurenciu, máte v cirkusoch na Česku či Slovensku?

Pán Aleš: (smiech) Á jasné, že viem. Na Slovensku žiadnu (opäť smiech) a v Česku je 25 cirkusov. Avšak možnosť na popularitu máme všetci, keďže všetci sme niečím iní a výnimoční. Povieť Vám však o cirkusoch v zahraničí. Napríklad Nemecko má 350 cirkusov. Ale majú rôzne druhy. Ja konkrétne som bol v Horor Cirkuse a to bol zážitok. Dnu sa vchádzalo cez kruhový otvor v zemi a keď začali...no od začiatku som cítil strach, adrenalin, všade tma, artisti vybehli z hociktorého kúta a začali svoje predstavenie. Všetci mali na sebe hororové masky a kostýmy. Bol to skvelý zážitok. Alebo tiež som bol v cirkuse, kde nemali zvieratá, ale iba artistov. A klauni..Pfu..To boli klauni, oni len začali svoje vystúpenie a vy ste už prelievali potoky slz. Tie výrazy tváre, pohyby, gestá, mimika, jedno-ducho Pán Klaun to bol...som toho názoru, že klaunom sa človek musí narodiť. Samozrejme aj obyčajný človek sa to dokáže naučiť, ale nikdy to nebude ono.

M: Áno, jasné, s tým s vami súhlasím aj ja. A koľko ľudí tvorí Vás

cirkus (sedeli sme totiž pod šapitom a okolo nás behali ľudia, ktorí sa už pripravovali na vystúpenie)?

Pán Aleš: Všetkých dokopy nás je 30. Do toho však sa nepočítajú len artisti, ale aj asistenti, osvetľovači, zvukári, celá naša rodina. Každý v našom cirkuse má miesto, každý je tu potrebný, nemáme nikoho, koho by sme nepotrebovali.

M: No a teraz to najdôležitejšie a čo vaše zvieratká. Koľko ich máte? Alebo celkovo, ako ste k nim prišli a ako to funguje?

Pán Aleš: Máme slony, lamy, ťavy, tigre, levy, opice, psy, poniky, kone a hady. Medzi cirkusmi to funguje tak, že keď sa nám narodí napr. 5 lám a inému cirkusu 5 tiav, tak urobíme obchod a zvieratká si medzi sebou vymeníme. Avšak tie tigre, čo tam sú, som našiel a zachránil. Ich matka ich odvrhla a ja som ich nemohol nechať zahynúť. Každú noc som k nim vstával a krmil ako vlastné.

M: Je aj niečo, čo Vám na cirkuse vadí?

Pán Aleš: V cirkuse mi nevadí vôbec nič. Môj život je tu. Som zvyknutý a milujem tento život. Je však jedna vec, ktorú neznášam. Teda nie že neznášam, skôr mi je nepríjemná. Sú to ľudia, ktorí mi skandujú pred cirkusom ako „ochrancovia prírody“ a pritom o ochrane nevedia vôbec

nič. Skandujú, skáču, nahrávajú a pritom ani nevedia, že nám len robia reklamu. Raz sa mi dokonca stalo, že jeden prišiel a povedal mi, že ak mu dám 150eur, tak on odíde. No toto má byť ochranca? Naopak, vôbec mi nevidia právi ochrancovia prírody, ktorí za mnou prídu, že si idú prezrieť cirkus...jasné, ja proti tomu nemám nič, nič neskrývam, ja tie zvieratá milujem a radšej ja ako oni-aj v zime. Miška: Úplne s vami súhlasím. Sama som bola aj na vystúpení a aj dnes vidím, aké sú zvieratá silné, že majú dostatočný výbeh. Myslím si, že máte lepšie podmienky ako niektoré ZOO záhrady. Tam tigre majú klietku vyššiu len o 50 cm ako sú ony samy a tu majú aj dostatok jedla, vody a hlavne výbeh a to nielen tigre, ale aj ťavy, slony, psy a všetky zvieratá, ktoré tu máte.

M: Ešte sa Vás chcem opýtať či je aj nejaká škola na to, ako sa stať cirkusantom alebo či Vy prijímate nových členov?

Pán Aleš: (smiech) Chceš nastúpiť?

M: Jasné!

Pán Aleš: (haha)..Tak začneme tou školou. Viem, že veľa škôl je v zahraničí a voľakedy bývala aj v Prahe, tá sa však rozpadla, pretože artisti, ktorí vystúpenia cvičili, postupne si každý z nich vytváral zázemie a číslo nikdy nebolo kompletne. A či prijímame nových členov, tak to je jasné. Zo začiatku len na nejakú brigádu a postupne sa môže vypracovať aj vyššie.

M: Tak to ma teda o 3 roky čakajte. (smiech)

Pán Aleš: Budeme sa tešiť.

Ja som sa s ním už potom konečne „cvakla“, popriali sme si veľa šťastia. Stretla som tam naozaj veselých ľudí. Všetkým ďakujem za čas, ktorý nám ponúkli.

MIŠKA